

af Terminen jo ikke engang kunne skee før efter en Conference med den anden Mægler, og dette vil jo dog virkelig lede til megen Besværlighed. Ogsaa for den Mægler, paa hvis Bopæl Sagerne ikke skulle foretages, vil det lede til ikke ubetydelige Udgifter, at han saaledes skal forlade sit Hjem og tage hen paa det Sted, hvor Forretningen skal have sit Sæde. Jeg troer saaledes, at det kun vil medføre praktiske Vanskeligheder, hvis man for Dieblisset vil tage 2 Forligsmæglere istedetfor 1. Den ærede Landstingsmand har vel sagt, at saaledes som Indretningen her er foreslaaet, skal der ogsaa være en Suppleant; altsaa skal der vælges 2 alligevel, og det vil være ubehageligere at modtage Valg som Suppleant end som Forligsmægler. Hvorvidt det nu er ubehageligt eller ikke, skal jeg ikke indlade mig paa, det er en Smagssag; jeg har selv begyndt min stakkels politiske Løbebane med at være Suppleant, og jeg fandt slet ikke noget Ubehageligt eller Redværdigende ved at være det; men jeg veed kun, at det dog er noget ganske Andet, naar der bliver to Forligsmæglere. Saaledes som Indretningen er foreslaaet, maa der absolut være en Suppleant, da det jo kan tænkes, at Forligsmægleren virkelig kan have Forhindringer, saa at han ikke altid kan udføre det ham paalagte Kald, og da maa der være en saadan Mand. Men denne Mand kommer da til at fungere alene. Men jeg troer derhos, at dette Forslag, saaledes som den ærede Landstingsmand selv har stillet det, vil komme til at laborere af de samme Mæglere, som han nu forudsætter om Udvalgets; thi, saavidt jeg kan see af hans Forslag, vil det dog gaae ud paa, at naar den ene Forligsmægler har Forfald, skal den Anden alene foretage Sagerne; men, kan dette skee i et enkelt Tilfælde, saa forekommer det mig ogsaa, at man meget godt kan udvide det til, at Sagerne i Almindelighed blive foretagne af denne ene Mand. Jeg troer i det Hele, at man ved en Indretning som denne, der jo unægteligt er noget Nyt, fra Begyndelsen af skal see at gjøre den saa simpel som muligt. Viser det sig da, enten at den i een eller anden Henseende laborerer af Feil, eller at den trænger til Forbedringer, da vil det altid være

lettere at rette dette, end naar man fra Begyndelsen af udvider Institutionen, enten med Hensyn til Antallet af Mæglere eller, som tidligere omtalt, ved at give dem en større Myndighed. Jeg troer, at den med Tiden let kan komme til at udvikle sig saaledes, hvis man virkelig seer, at derved kan stiftes noget sandt Gavn.

Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, hvad idetmindste jeg fra mit Standpunkt fornemmelig har imod det Forslag, som under det 186de Afstemningspunct er stillet af den samme ærede Landstingsmand. Forslaget gaaer ud paa, at, selv efterat Lyendet og Huusbonden ere komne fra hinanden, og Lyendet er kommet til et tilgrændsende Sognedistrict, skal den samme Forligsmægler kunne bedømme Sager imellem disse to Personer. Dette kunde nu først foranledige, at Veien kunde blive temmelig lang, maaskee mange Gange ikke ganske ubetydelig, og dernæst er det, som idetmindste jeg har lagt en særdeles Vægt paa, virkelig det, at Forligsmægleren skal, ved Hjælp af den almindelige Afgift og Lillid, som han nyder hjemme i sit Sogneforstanderskabsdistrict, paavirke Parterne saaledes, at Forlig ved Mæglingen tilveiebringes. Men nu er det vist, at, er først Lyendet t. Ex. kommet over i et andet Sogneforstanderskabsdistrict, da svækkes let en heel Deel Betydningen af det Forhold, som finder Sted, saalænge begge Parter bõe i samme Sogn. Det var, hvad jeg fornemmelig havde at invende imod det nævnte Forslag. Det Forslag, som under 187de Afstemningspost er stillet af en æret Landstingsmand, kan, saavidt jeg kan skjønne, paa ingen mulig Maade i og for sig have nogen skadelig Betydning, men jeg kan ikke see rettere, end at det er overskødigt; thi, der er mangfoldige Steder i den Lov, som vi nu have under Behandling, hvor der kun tales om Huusbonden, og hvor man dog umuligt kan gaae ud fra Andet, end at der derved ogsaa forstaaes Den, der paa Huusbondens Vegne har at befale over Lyendet. Jeg troer ogsaa, at, hvis man optog en saadan Bestemmelse som den foreslaaede paa dette Sted, saa kunde det maaskee give Anledning til Mistydninger, naar det Samme ikke stod i den øvrige Deel af Loven.